

mert adózó fél az áruleltárt a beszerzési és az előállítás áron alul értékelte. A becslés útján történt adóztatás ellen irányuló fellebbezést a pénzügyigazgatóság elutasította, mert a cég a bekívánt adatokat nem terjesztette be. Sem a fizetési meghagyás, sem a határozat indoka nem helytálló.

Az a körülmény, hogy a leltár értékelése nem felel meg az 1922. évi XXIV. t.-c. 14. §. 18. pontjában foglalt rendelkezéseknek, nem szolgálhat indokul arra, hogy a zárszámadás adatai a törvény rendelkezéseivel szemben az adóztatásnál teljesen mellőztessenek és minden törvényes rendelkezés hiányában becslés alapján állapíttassék meg az adó. Ha az értékelés nem felel meg a törvény rendelkezésének, akkor a felhívott törvényszakas az értékelést adózás szempontjából ki kell igazítani és a mérlegszerű nyereséghez a kiigazítás szerint mutatózó különbözetet hozzá kell számítani, mert olyan törvényes rendelkezés, hogy a vállalatnak az árukészlettel a 14. §. 18. pontja szerint kell értékelnie, nincsen, hanem a mérlegszerű nyereséget kell ezen rendelkezésektől eltérő értékelés esetén megfelelően kiigazítani. Ha pedig a vállalat az adó helyes megállapításához szükséges adatokat nem terjeszti be, akkor a felhívott törvény 33. §-a szerint a pénzügyigazgatóság azokat a vállalat költségére foganatosítandó könyvvizsgálat útján köteles beszerezni. Nem lehet tehát adatok hiánya miatt a zárszámadást mellőzve, becslés alapján adóztatni csak azért, hogy a hiányzó adatok beszerzése céljából szükséges könyvvizsgálat elmulasztassék.

Irodalom.

Dr. Bodroghy József és Szél Jenő: A felértékelés. A könyv a Légvárosi Testvérek kiadásában jelent meg és a mérlegvalódiság helyreállításáról szóló 4200/1925. P. M. számú pénzügyminiszteri rendeletet kommentálja.

A bevezetésben ismerteti azokat a szempontokat, amelyek a mérlegvalódiság helyreállításánál, illetőleg a tiszta vagyon kimutatásánál irányadók. Ezek a szempontok az adózás, rentabilitás és a közhitel kérdése. A könyv a miniszteri rendeletet szakaszonként kommentálja és különösen bőven ismerteti a vagyon és a tehertertelek értékelési szabályait. Amíg ugyanis maga a rendelet az aktív vagyontárgyak értékelésénél csupán felső, a passzív vagyontárgyaknál pedig csak alsó határ szab meg, addig a kommentár ismerteti az értékelésnél kialakult szabályokat, amelyek az aránymérlegek elkészítésénél a németországi gyakorlatban kialakultak és amelyek a magyarországi viszonyok között is alkalmazhatók. A felértékelés gyakorlati keresztülviteléhez számos könyviteli példát tartalmaz a könyv, egy a kereskedelmi, mint ipari, végül a biztosítási vállalatokra és szövetkezetekre külön-külön.

A Dr. Bodroghy-Szél féle mű egyike a felértékelési rendelet leg-sikerültebb kommentárjának. Világos, tömör és tartalmas, úgy, hogy szinte nélkülözhetetlen eszköze lesz a felértékelési praxisban egy a jogászvilágnak, mint a nagyközönségnek. E mellett azonban elméletileg is sulyal bíró munka, amely a theoretikus pénzügyi jog magyar irodalmát egy értékes darabbal gazdagítja. A könyv bolti ára 70.000 korona.

Társulatiadó. *Irta: dr. Róth Pál min. titkár.* Társulatiadóra vonatkozó törvényünk és végrehajtási utasításunk, pénzügyi jogunk egyik legjobb alkotása. Szerző, akinek úgy a Hivatalos Összeállítás mint a Végrehajtási Utasítás megalkotásában egyik legaktívabb szerepe volt, kiváló jogi felkészültséggel és gazdasági érzékkel magyarazza a törvény és utasítás intézkedéseit és ad bő utmutatást nem csupán a társulatiadóra vonatkozó főbb szabályokra vonatkozólag, hanem minden részletkérdésben